

‘Er kan nauwelijks iets gebeuren in Etten-Leur, of een van ons weet het wel.’

Portret van De Linde in Etten-Leur: heropend na uitbreiding, samen met de buurt, ambitieus

Aan de Lambertusstraat in Etten-Leur liggen ze vlak bij elkaar: de moskee, de arbeidsvoorziening voor mensen met een verstandelijke beperking, het scoutinggebouw, de basisschool en multifunctionele accommodatie De Linde. Deze burens waren allemaal uitgenodigd voor de feestelijke heropening van De Linde, eind september. Voor Harrie Dirx, voorzitter van Stichting ASE, was dat volstrekt logisch: ‘We willen uitstralen dat we er gezamenlijk zijn voor iedereen in de buurt.’

De heropening vond plaats na renovatie van het bestaande deel en een uitbreiding die meer dan een verdubbeling van het aantal vierkante meters opleverde. ‘We willen toewerken naar vijftienhonderd bezoekers per week, terwijl we er nu zo’n duizend hebben’, vertelt Dirx. ‘Dat kan alleen door dingen samen te doen. We ontwikkelen samen aanbod voor en met de burens, gewoon de mensen waar we voor zijn. In het gebouw pal naast ons is dit voorjaar een school getrokken. Omdat zij nieuw zijn in de buurt, biedt dat volop kansen om samen te werken. Zo hebben de kinderen tijdens onze openingsweek elke dag in onze keuken gekookt. Ze hebben de eigen verbouwde groente uit de buurtmoestuin geoogst en bereid voor hun ouders en opa’s en oma’s.’

Van onderaf

Een ander voorbeeld van samenwerking van onderaf, zonder ingewikkelde bureaucratische toestanden is die met Amarant, de organisatie voor mensen met een verstandelijke beperking. ‘Zij hebben een brood- en banketbakkerij verderop in de straat. De locatiemanager heeft hier een reclamebord weggezet met hun lunchkaart. Onze bezoekers kunnen bij ons aan de bar reserveren voor een lunch en meteen hun bestelling doorgeven. Amarant levert het op de gewenste dag, de gast betaalt aan ons de reguliere verkoopprijs die wij vervolgens in zijn geheel afdragen. Wij verdienen er dus niets aan, maar hebben wel weer extra mensen over de vloer, plus de drankverkoop.’ De Linde is diep geworteld in de samenleving, weet Dirx. ‘We hebben in ons bestuur naast mensen met inhoudelijke kwaliteit ook bewust gekozen voor een vertegenwoordiger van de school en een vertegenwoordiger van de ouderenbonden. Er kan nauwelijks iets gebeuren in Etten-Leur, of een van ons weet het wel.’

Klimaat van helpen

Bijzonder aan De Linde is verder dat het gebouw eigendom is van de Stichting ASE. Dirx: ‘De gemeente heeft het pand aan ons overgedragen en we hebben afspraken gemaakt over de exploitatie. We hebben op dit moment een begrotingstekort van 30.000 euro op jaarbasis. De gemeente dicht dat gat, onder de voorwaarde dat het elk jaar vijf procent kleiner wordt, tot het over twintig jaar nihil is. Dat we dit voor zo’n lange termijn hebben af kunnen spreken is echt uniek. Verder hebben we de afspraak met de gemeente dat zij mankracht leveren en betalen via de sociale werkvoorziening. Deze mensen werken samen met de groep van ongeveer honderd vrijwilligers. Omdat de intensiteit van het gebruik van het gebouw nu groter is dan voorheen, stimuleren we tussen de beide groepen een klimaat van elkaar willen helpen, en een gezamenlijk gevoelde verantwoordelijkheid voor het behoud van de kwaliteit.’

Dagopvang

Met het oog op het naderende hoogtepunt van de vergrijzing, zal er op termijn ook dagopvang gerealiseerd gaan worden in De Linde. 'Steeds meer mensen in de wijk krijgen te maken met dementie', vertelt Dirkx. 'Daar zullen we iets voor moeten doen. In de praktijk zien we het trouwens al gebeuren: gisteren bij de bingo was er duidelijk een deelnemer met dementie. Maar de bingo gaat nog, en biljarten ook. De mantelzorger brengt en haalt, daar is geen zorg bij nodig. Wij spelen daar op in door op onze beeldschermen informatie te verspreiden over de ontwikkelingen in de Wmo: Welk aanbod is er op welzijnsvlak? En op het terrein van zorg?'

Al met al kijkt Dirkx met vertrouwen en enthousiasme naar de toekomst. Het voorplein van De Linde is nog volop in ontwikkeling, maar als je er volgend voorjaar gaat kijken, zie je vast moeders op het terras van een koffie genieten terwijl de kinderen na schooltijd blijven spelen op hun plein, naast een groepje fanatieke jeu de boules spelers.